

ZORGBOT 2.0

(10 rollen)

Klucht in drie bedrijven

door

HENK ROEDE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZORGBOT 2.0 (10 rollen)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK ROEDE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2023 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Hans van Dam (M) - Woont samen met zijn vrouw nog zelfstandig, ondanks zijn leeftijd en lichamelijke conditie.

Annie van Dam (V) - De vrouw van Hans, die ook met de ouderdomskwaaltjes kampt.

Floor van Dam (M/V) - De dochter van het echtpaar Van Dam. Heeft het erg druk, vooral met haar dochter Jojanneke. (Kan ook als Floris)

Zorgbot 2.0 (V) - Een hypermoderne robot, die speciaal is ontwikkeld voor zowel huishoudelijke hulp als lichamelijke verzorging. Vrouwelijk uiterlijk.

Cora de Vries (M/V) - Directrice van zorginstelling "De Helpende Hand". Voorstander van ingrijpende vernieuwingen. (Kan ook als Cor)

Jasper Buitenbeen (M/V) - Nerd, die de robot heeft ontwikkeld voor een groot tech-bedrijf en het onderhoud er van doet. (Kan ook als Jasmijn)

Peter de Koning (M) - Buurman van het echtpaar Van Dam. Woont in hetzelfde appartementencomplex.

Thea de Koning (V) - Buurvrouw en echtgenote van Peter de Koning.

Cees Jansen (M/V) - Huisarts, die het werk amper aan kan.

Nina van den Akker (M/V) - Thuiszorgmedewerkster, een potige dame, die nu echter overbodig dreigt te worden. (Kan ook als Nick)

DECOR:

De inrichting op het toneel stelt een woonkamer van een bejaardenappartement voor. Op het toneel staat een achterwand met in het midden de deur naar de hal, waar een kapstok naast hangt. In de linker wand zit een deur van de keuken en één naar de kast of bijkeuken. In de rechterwand zit een deur naar de slaapkamer en een deur naar de badkamer. Op het podium staat aan de linkerkant een eethoekje en aan de rechterkant is een zithoek, met bankstel, dressoir met televisie et cetera.

EERSTE BEDRIJF

(Hans zit op de bank een krantje te lezen. Nina komt op vanuit de badkamer en ondersteunt Annie. Samen lopen ze naar de bank. Annie gaat op de bank zitten en Nina stopt een kussentje achter haar rug)

NINA: Zo, allebeide weer lekker fris gedoucht.

ANNIE: En de steunkousen weer aan.

NINA: Inderdaad, de steunkousen weer aan.

HANS: Dat is fijn hoor, die hulp van jou. *(bromt)* Maar wat vaker douchen dan één keer in de maand, zou wel fijn zijn.

ANNIE: Bezuinigingen, meneer Van Dam. Allemaal bezuinigingen op de zorg en collega's zijn er niet meer te vinden. We hebben een groot personeelstekort.

HANS: Mijn hele leven heb ik kromgelegen om de sociale voorzieningen te betalen. Nu is het zover dat we er gebruik van moeten maken, en dan is het geld op!

ANNIE: Kromgelegen? Je was op je 23ste al afgekeurd. We hebben altijd van een uitkering geleefd Hans.

HANS: Ja, maar het had gekund! Ik had mijn hele leven er voor krom kunnen hebben gelegen!

NINA: Afgekeurd? Dat wist ik niet. Waarom was u afgekeurd?

HANS: Wegens lichamelijke klachten, die mij het onmogelijk maakten om mijn specialisme nog langer uit te kunnen voeren.

ANNIE: Hij was glazenwasser en kreeg last van hoogtevrees.

NINA: *(kijkt op haar horloge en schrikt)* Oei! Ik moet er nodig vandoor! Ik had allang bij de volgende cliënt moeten zijn! O ja, ik moest nog even doorgeven dat onze directrice vandaag bij u langs komt.

ANNIE: De directrice? Waaraan hebben wij die eer te danken?

NINA: Geen idee. Normaal komt ze nooit bij cliënten op bezoek. Zelfs ik zie haar bijna nooit...

HANS: Dan zal ik haar wel even precies vertellen van de hoed en de vork... en dan iets met een steel en een rand... of zo...

ANNIE: Jij houdt je op de vlakke, Hans. Dankzij jou en je grote mond raken we altijd van de regen in de drup.

HANS: Van de regen in de drup? Gaat die uitdrukking wel zo? Je bedoelt zeker van de wal in de drup...

(Nina loopt ondertussen naar de haldeur en trekt haastig een jas aan. Als ze voor de deur staat, gaat de deur al open en komen Peter en Thea op)

PETER: *(kijkt glunderend naar Nina, terwijl hij langs haar loopt)* Zo! Wie hebben we daar!

THEA: Hallo buurtjes! *(Hans en Annie groeten terug en Thea ploft vermoeid in een stoel en legt haar rechter been op de tafel)*

PETER: *(beetje jaloers)* Jullie hebben het maar mooi voor elkaar! Zo'n dame die je overal bij helpt.

THEA: Peter, je hebt ook een dame die je overal bij helpt?

PETER: O ja? Wie dan?

THEA: Ik! Ik help jou toch ook overal bij?

PETER: Tja... maar dat is toch anders... *(kijkt Nina na, terwijl ze door de haldeur afgaat)* En dan hebben jullie ook nog het eten van Tafeltje Dekje.

THEA: Jouw tafeltje is ook altijd gedekt! Ik kook altijd voor jou.

PETER: Ja.... Maar dat is toch anders...

ANNIE: Die hulp hebben we natuurlijk niet voor niets!

HANS: Heb ik jaren voor kromgelegen! Tenminste, dat zou hebben gekund! En geloof me Peter. Het gras is nog nooit zo groen geweest aan de andere kant van de heuvel... of zoiets.

PETER: Hans, je bent een beste kerel. Maar je bent zo lui als stro... zo lui als wat! Je geniet er van dat alles voor je gedaan wordt!

THEA: Maar ik doe ook altijd alles voor jou Peter!

PETER: Thea, dat is toch anders!

THEA: Hoezo is dat anders! Jij en Hans, jullie doen beiden niks!

PETER: Ik kan ook niks meer! Ik heb versleten knieën en ik kan mijn armen niet hoger krijgen dan zo. *(houdt zijn armen recht vooruit)*

THEA: En een verdikte prostaat!

PETER: *(verontwaardigd)* Waarom moet je dat nu weer melden! Dat hoeft toch niet iedereen te weten! *(kijkt om zich heen)* Waar is

hier trouwens de wc?

ANNIE: Wat denk je zelf? Dit is precies zo'n appartement als dat jullie zelf hier tegenover hebben.

(Peter moppert wat en loopt naar links en doet de deur open van de bijkeuken. Hij kijkt verbaasd naar binnen)

PETER: Dit is toch anders!

ANNIE: Ja... dat is toch anders...

THEA: Ons appartement is spiegelbeeldig gebouwd. De badkamer zit hier aan de andere kant.

(Peter moppert nog eens en gaat dan af via de badkamerdeur)

ANNIE: We krijgen straks de directrice van "De Helpende Hand" op bezoek!

THEA: Toe maar! De directrice!

HANS: Zal me benieuwen wat zo'n tuthola hier te zoeken heeft.

THEA: Jullie hebben het maar mooi voor elkaar. Ik zit de hele dag alleen opgescheept met Peter. Bij ons komt nooit iemand op bezoek. Zelfs jullie niet.

ANNIE: Daar kunnen wij ook niets aan doen. Lichamelijk zijn wij niet meer zo goed.

THEA: We wonen tegenover jullie hier in dit appartementencomplex! Jullie hoeven alleen maar de gang over te steken! Naar jullie slaapkamer lopen is nog verder!

ANNIE: Het tocht erg in de hal. Daar kunnen wij niet meer tegen.
(pakt ondertussen een briefje) Hier is het boodschappenlijstje.

THEA: Annie, ik heb de vorige keer al gezegd: we kunnen niet langer de boodschappen voor jullie doen. Peter krijgt ze niet meer in de auto. Zijn handen gaan niet hoger dan zo *(beeldt uit, zoals Peter dat eerder deed)* en ik heb last van een trombone-been. Ik moet eigenlijk de hele dag er mee omhoog zitten. Maar ik moet steeds van alles voor Peter doen. Hij kan zijn armen...

ANNIE: Jaja, niet hoger krijgen dan zo! *(beeldt het uit)* Maar wie moeten we daarvoor anders vragen?

(De haldeur gaat open en Floor komt binnen, met een sleutel in haar hand, welke ze vervolgens weer opbergt)

FLOOR: Dag paps en mams!

THEA: *(wijst naar Floor)* Jullie dochter misschien?

FLOOR: Wat is er met mij?

THEA: Of je in vervolg de boodschappen voor je ouders kunt doen?

FLOOR: Boodschappen? Nee, dat lukt echt niet. Ik heb het ontzettend druk. Het is al een wonder dat ik hier nu ben. Ik moet zo Jojanneke van pianoles ophalen en daarna naar hockey brengen. Trouwens, paps en mans krijgen het eten al van "Tafeltje Dekje".

HANS: Ja, maar het wc-papier niet!

FLOOR: *(kijkt op haar horloge)* Ik moet hier zijn, omdat er iemand van "De Helpende Hand" zou komen. Is die er al?

HANS: Nog niet gezien.

FLOOR: Maar duurt dat nog lang. Ik heb echt niet veel tijd hoor.

ANNIE: Ga anders even zitten en dan maak ik... misschien kan Thea dan even een kopje thee maken. *(Thea schudt met haar hoofd en wijst naar haar rechterbeen, welke nog op de tafel ligt)* Kunnen wij ondertussen bijkletsen.

FLOOR: Bijkletsen? Ik ben hier nog maar pas geleden geweest. Zoveel beleef ik nu ook weer niet.

HANS: De laatste keer dat je hier was, was vier weken geleden!

FLOOR: Ja precies, dat zeg ik toch. Ben hier pas geleden geweest.

THEA: *(tegen Annie)* En ze woont hier toch in het dorp?

ANNIE: Ja, twee straten verder op.

(Peter komt weer op vanuit de badkamer)

HANS: Zo, jij kunt snel.

PETER: Jaja, heb de gek er maar mee. Duurt wel even met dat gedruppel hoor. *(ritst ondertussen zijn gulp dicht en ziet dan Floor)* Ah! Is dit niet jullie dochter Floor? *(steekt de hand uit naar Floor, maar die kijkt er vies naar en geeft geen hand)* We wonen al jaren tegenover je ouders en dit is de eerste keer dat ik je ontmoet.

FLOOR: Ik kom hier anders vaak genoeg. Zeker één keer in de twee of drie maanden. Ik loop hier zowat de deur plat. Vreemd dat we elkaar dan steeds mis lopen.

(de deurbel gaat)

FLOOR: Daar zal ze zijn. *(loopt naar de haldeur)*

THEA: Dan gaan wij er weer vandoor. We moeten nog boodschappen doen. *(Annie heeft nog steeds het briefje in de hand en kijkt Thea smekend aan)* Nou, vooruit dan! Voor deze keer dan. *(loopt naar de haldeur en Peter loopt er achter aan)*

PETER: Nog meer boodschappen? Ik kan dat niet tillen. Mijn armen gaan maar tot zo ver! *(gebaart weer als eerder)* Gingen ze nog maar tot zover! *(doet ineens de armen hoger)*

THEA: Inderdaad. Jammer dat je dat niet meer kunt.

PETER: Tja, maar wat doe je er aan...

THEA: En ik dan, met mijn trombone-been...

PETER: Ach jij, je moet niet altijd zo klagen. Dat is maar één been, bij mij gaat het om twee armen. Twee keer zo erg!

(ondertussen doet Floor de haldeur open en komen Cora de Vries en Jasper Buitenbeen op)

CORA: Ik ben Cora de Vries, directrice van “De Helpende Hand” en u bent de dochter?

FLOOR: Inderdaad, ik ben Floor van Dam en dit zijn de burens die net weg gaan.

PETER: Ik ben...

FLOOR: *(duwt Peter en Thea de deur uit)* Misschien een andere keer, maar we hebben haast.

(Peter en Thea worden overrompeld door Floor, gaan af via de haldeur en Floor smijt snel de deur dicht)

CORA: Ja, u hebt het vast druk met de zorg van uw ouders. Als mantelzorger wordt er natuurlijk veel van u gevraagd.

FLOOR: Inderdaad, inderdaad. Ze hebben inmiddels ook zoveel zorg nodig...

CORA: Gelukkig zijn wij daar voor. We gaan het u en uw ouders gemakkelijker maken.

HANS: U hoeft niet alleen over ons te praten, u mag ook tegen ons praten hoor!

CORA: *(kijkt naar Hans, spreekt dan heel luid en kinderlijk)* Natuurlijk meneer. Komt allemaal goed! Laat u dat maar aan ons over hè! Gaat u maar lekker zitten daar op dat mooie bankje!

HANS: Dat doe ik de hele tijd al...

CORA: *(weer op gewone toon tegen Floor)* Dit hier is Jasper Buitenbeen en wij willen met u praten over de situatie van uw ouders. Zullen wij even hier gaan zitten. *(wijst naar de eethoek. Floor, Jasper en Cora gaan zitten. Hans en Annie willen ook opstaan. Cora spreekt ze weer op haar luide, maar kinderlijke toon aan)* Blijft u daar maar lekker zitten hoor! Wij maken hier wel even een praatje. Komt allemaal goed hoor! Ga maar even wat leuks op het televisietje kijken of uw krantje lezen.

(Hans broemt wat en gaat weer zitten. Floor, Cora en Jasper nemen plaats aan de eethoektafel)

CORA: Zoals u weet, als mantelzorger, hebben uw ouders zowel van u als van onze organisatie veel zorg nodig.

FLOOR: Inderdaad, ik heb het er maar druk mee. *(kijkt ondertussen op haar horloge)* Ik heb trouwens niet veel tijd. Jojanneke is bijna klaar met haar pianoles.

CORA: Dan zullen we meteen ter zake komen. Onze organisatie kamt met een personeelstekort en een toenemende vraag naar zorg. Daarom hebben wij besloten om te kijken of hier ook oplossingen voor zijn. Zodoende zijn wij in contact gekomen met het bedrijf Bottechnics, waar Jasper werkt. En samen met dit bedrijf hebben wij een project opgestart. Misschien dat Jasper daar wat meer over kan vertellen.

JASPER: Ja, dat kan ik.... *(daarna is het stil en kijkt iedereen hem vragend aan)*

CORA: Nu dus...

JASPER: O... precies... Ja, wij hebben dus samen met "De Helpende Hand" iets nieuws ontwikkeld en...

CORA: *(onderbreekt)* ...dat is de Zorgbot 2.0, een hypermoderne robot, die zowel thuiszorg kan bieden, als sociaal contact en huishoudelijke taken kan verrichten.

JASPER: ...ja... dat dus... en...

CORA: En we hebben besloten dat uw ouders de uitverkorenen zijn om mee te doen in het pilotproject.

ANNIE: Wat? Een robot? Hier in huis?

CORA: *(kinderlijk toontje)* Mevrouwetje, maakt u zich maar geen zorgen in dat hoofdje. Komt allemaal goed. Zit u verder lekker of

wilt u nog een dekontje?

ANNIE: We hebben één keer zo'n robotstofzuiger gehad. Zoog beide pantoffels van Hans op!

HANS: Terwijl mijn voeten er nog in zaten!

JASPER: Maar deze robot is uitvoerig getest en...

CORA: *(kinderlijk toontje)* Meneer en mevrouw, u hoeft u zich geen zorgen te maken. Gaat u maar even lekker naar uw televisietje kijken. Dan praten wij even met uw dochter er verder over. *(gewone toon tegen Floor)* Wat zegt u er van, wat is uw eerste indruk? We geven van te voren natuurlijk een demonstratie. Maar wat we u in ieder geval kunnen verzekeren is dat het u als mantelzorger zeker zal ontlasten. U zult nog veel vragen hebben.

FLOOR: *(kijkt weer op haar horloge)* Hoeveel kost het?

CORA: Eh... niets... dat spreekt vanzelf.

FLOOR: Prima! Waar teken ik? Want ik moet nu echt gaan. *(gaat staan)* Jojanneke moet naar hockey en daarna moeten we nog nieuwe paardrijlaarzen voor haar kopen.

(Cora haalt snel wat papieren tevoorschijn en Floor zet een krabbel er op)

JASPER: Er zijn natuurlijk risico's. Het is en blijft wel experimentele robottechniek. Theoretisch zou er iets mis kunnen gaan...

FLOOR: Ja ja ja, what ever. Zo klaar! Ik moet nu echt gaan, anders staat Jojanneke buiten te wachten bij de pianolerares.

(Floor loopt gehaast naar de haldeur en gaat er door af)

JASPER: Dit ging wel heel vlot. Wanneer moeten we de demonstratie plannen?

CORA: Dat is toch helemaal niet meer nodig. Ze heeft al getekend. We kunnen meteen aan de slag!

JASPER: Prima, en mocht er iets mis gaan, dan bel ik meteen!

CORA: Alleen onder kantooruren ben ik bereikbaar. Dat spreekt voor zich.

ANNIE: Hoorde ik daar iets over risico's?

CORA: *(kinderlijke toon en pakt glunderend de papieren op)* Ach mevrouwtje. Ik zou niet weten welke risicotjes? Uw dochter heeft getekend, dus alle risicotjes zijn ingedekt.... *(tegen Jasper)* voor ons! Ik zou zeggen, haal dat ding uit de auto en zet

hem maar aan. En dan hoor ik wel hoe het afloopt.

(Cora wijst Jasper naar de deur en Jasper gaat af via de haldeur)

HANS: Af loopt? Wat is dit voor een experiment? En hebben wij dan niets hier over te zeggen? Ik ben toch zeker wel baas in eigen buik!

CORA: *(loopt naar Hans toe en buigt voorover naar hem)* Ach meneertje toch? U hoeft u niet meer zo druk te maken over alle dingetjes. Immers, u en uw vrouw hebben uw zorgzame dochter een paar jaar geleden al alle bevoegdheden gegeven. En u moet vertrouwen op uw dochter. Alles komt goed...

HANS: Maar wij willen ook hierover...

CORA: *(bitsig)* Nee! Dat kan niet! *(kinderlijke toon)* Denk ook eens aan uw dochter! Die heeft het al zwaar genoeg met alle mantelzorgdingetjes voor u! En ze heeft het druk met uw kleindochter Jojanneke!

ANNIE: Ja, daar wel mee...

CORA: En ik kan u verzekeren, u wordt straks heel blij van dit leuke projectje! Allemaal extra hulp voor alle dingetjes. En niet zo nu en dan iemand over de vloer, maar de hele dag en nacht een robot tot uw beschikking! *(loopt richting de haldeur)*

HANS: Dat gaat ons heel wat pantoffels kosten Annie!

CORA: Ik moet nu echt gaan. We komen snel weer even om het hoekje kijken hoor. Tot ziens!

(Cora gaat af via de haldeur en laat Hans en Annie verbouwereerd achter op de bank)

ANNIE: Dat wij dat nog mee moeten maken. We worden onderdeel van een experiment!

HANS: Ja, we worden gewoon als proefhazen gebruikt! Ik ben het er helemaal niet mee eens! Ik wil niet zo'n lelijk blikken ding hier over de vloer. Ik mieter het direct van het balkon. Net zoals toen met die robotstofzuiger!

ANNIE: Op de auto van Peter...

HANS: Ik zal proberen wat beter te richten.

ANNIE: Vraag Peter dan maar om je te helpen. Alleen krijg je die robot vast niet over het balkonhek.

HANS: Met Peter er bij ook niet. Die krijgt zijn handen niet hoger dan

dit. *(doet de armen recht vooruit)* Onze balustrade is hoger dan dat. Maar hoe dan ook! Ik moet hier geen robot! Wat denken ze wel!

(De haldeur gaat open en Jasper komt op met een steekwagen. Op de steekwagen staat Zorgbot 2.0. Nog mooier zou het zijn dat de robot in een kartonnenverpakking zit met een doorzichtige voorkant, zoals een Barbie-pop verpakking. Eventueel met een tekst: "Zorgbot 2.0, voor al uw zorgen". Hans en Annie kijken met grote ogen naar de Zorgbot)

ANNIE: Kom Hans, we mieteren dat ding er direct weer uit!

HANS: *(hakkend en staat met moeite op. Als Hans gaat lopen, schuifelt hij in dit bedrijf)* Ja... is dat een robot? Niet erg blikerig... Best wel knap... gemaakt... net een echte vrouw...

ANNIE: *(wijst naar zich zelf)* Dit hier is een echte vrouw! *(staat ook op en pakt haar rollator)*

HANS: *(kan zijn ogen niet van de Zorgbot afhouden)* Ja, dit hier is een echte vrouw!

JASPER: We hebben geprobeerd de robot een realistisch uiterlijk te geven. Dat schept meteen wat meer vertrouwen.

HANS: Dat niet alleen...

ANNIE: Nou, ik moet er niets van hebben. We willen gewoon weer onze oude hulp! Of niet Hans!

HANS: Nou... dus deze robot is hier dan 24 uur per dag, in plaats van de vluchtige bezoeken van onze thuiszorgmedewerkster?

JASPER: Inderdaad, deze robot is hier straks 24 uur per dag om echt alles voor u te doen!

HANS: *(glundert)* Echt alles!

ANNIE: 24 uur! Vreselijk! Er zitten vast cameraatjes in haar ogen, zodat ze van afstand ons in de gaten kunnen houden!

HANS: Oh! Getver! Dat is niks!

JASPER: Hmm, dat is wel een idee... Maar dat is niet het geval. Volledige privacy voor u beiden.

HANS: Dat valt weer mee Annie!

ANNIE: Wat is er met jou? Zonet nog wilde je dat ding van het balkon gooien en nu!?

HANS: Annie, zeg nu zelf. Niemand kijkt naar ons om. Onze dochter

niet, de buren niet en de thuiszorg heeft nauwelijks tijd. Deze robot hier, is er 24 uur per dag! Moet je nagaan wat we daar allemaal mee kunnen doen!... wat we die kunnen laten doen... En zeg nu zelf, dat ding ziet er helemaal niet eng uit. Geen metaal in het zicht. Geen zwaailicht op de kop. De handen zijn geen metalen klauwen. *(streelt over de huid van Zorgbot 2.0)* En heerlijk zacht... en ze ruikt ook nog eens lekker en...

ANNIE: Ja ja, ik hoor het alweer. Aan jou heb ik ook weer niks! Dan zitten we er dus mee opgescheept, want met mijn artrose krijg ik dat ding nooit in mijn eentje over het hekje van het balkon.

JASPER: Als meneer en mevrouw klaar zijn met het gekibbel, kan ik dan even uitleg geven?

HANS: Ja graag! We proberen het gewoon. Nooit geschoten is twee keer raak!

JASPER: De robot werkt heel simpel. Ik zet hem voor u aan. Waar zat de aan- en uitknop ook al weer?

(Jasper gaat met zijn handen langs het lichaam van de robot. Hij wil om de meest uiteenlopende lichaamsdelen drukken, maar bedenkt zich steeds weer)

JASPER: Aha! Ik weet het weer!

(Jasper drukt op de neus, maar er gebeurt niets)

HANS: Weet je zeker dat dat de juiste knop was? Ik denk eerder dat hij hier zit! *(Hans wil op één van de borsten drukken)*

JASPER: Nee, *(houdt Hans tegen)* ik weet het zeker, dit is de juiste knop. Maar zal gewoon een kwestie zijn van harder drukken.

(Jasper geeft een pets op de neus en de Robot tuimelt achterover)

JASPER: Nu moet ie het wel doen... denk ik.

(De robot herstelt zich en gaat weer staan. Annie is inmiddels opgestaan en met haar rollator voor de robot gaan staan. Ze bekijkt de robot aandachtig. Zwaait haar hand voor de ogen van de robot, port wat in de buik, wil net aan de haren gaan trekken...)

ANNIE: Volgens mij doet ie nog steeds niks.

(Robot komt in beweging en Annie schrikt zich rot)

ROBOT: Loa-ding.... Loa-ding.... Loa-ding...

HANS: Inderdaad een leuk ding!

JASPER: De robot is nu met het opstarten bezig.

ANNIE: Dat moet ik 's morgensvroeg ook altijd, maar dan sla ik niet zulke onzin uit.

JASPER: We hebben haar op het lab al helemaal voorgeprogrammeerd. Uw specifieke zorgvraag is dus al ingevoerd. Ook zal ze aan de hand van gescande foto's u beiden herkennen.

ROBOT: *(draait zich naar Jasper)* Hallo Hans!

JASPER: Nee nee, *(wijst naar Hans)* dat is Hans.

ROBOT: Hallo, Datishans! Ik ben Rosa, en ik kom hier voor Hans en Annie zorgen. *(kijkt weer naar Jasper)* Hans, waar is Annie?

JASPER: Dat is Hans! *(wijst weer naar Hans)*

ROBOT: Hallo Datishans, weet jij waar Annie is?

ANNIE: Ik ben hier hoor!

JASPER: Even een opstartprobleempje. Kan gebeuren.

ROBOT: *(kijkt naar Annie)* Annie? Wat ben jij oud geworden! Je was vroeger zo mooi!

ANNIE: Nou ja zeg!

HANS: Ze heeft wel gelijk...

JASPER: Sorry, wat hadden geen recente foto. We hebben uw trouwfoto gebruikt... van 50 jaar geleden... Klein probleempje dus met het herkennen. Wacht, ik koppel mijn laptop aan, dan kan ik dat verhelpen. Probleem zo opgelost. Eerst even uitschakelen.

ROBOT: *(angstig en maakt afwerende gebaren)* Nee nee!

(Jasper trekt zich er niets van aan en slaat haar weer op de neus. Robot is uitgeschakeld en blijft staan. Jasper pakt zijn laptop met een lange kabel er aan en kijkt onderzoekend de robot van top tot teen aan)

ANNIE: Lukt het?

JASPER: Ik weet niet meer in welk gaatje deze kabel moet...

HANS: Gaatjes genoeg toch?

JASPER: *(na een tijdje zoeken)* Aha, hier moet ie in. *(drukt kabeltje in de mond)* Logisch, invoer. Daar voeren wij bij ons zelf ook alles

in.

ANNIE: En als je nu gegevens uit de robot wilt halen. Uitvoer. Werkt dat ook net zoals bij ons? Waar het voer er weer uit komt, daar steek je dan een kabel in?

JASPER: Nee nee. *(typt ondertussen op de laptop)* Dan ga ik nu even een foto van u beiden maken, voor de herkenning.

(Hans gaat klaar staan (richting publiek), met een brede lach op zijn gezicht. Jasper wil een foto met de camera van de laptop nemen)

ANNIE: Hans, je moet niet zo breeduit lachen. Dat doe je nooit. Die robot herkent je dan alsnog niet.

(de lach op Hans zijn gezicht verdwijnt en hij kijkt chagrijnig)

ANNIE: Dit is beter ja! Precies! Houd dit vast!

(Jasper maakt van beiden een foto, typt wat en haalt de kabel uit de mond van de robot)

JASPER: Zo, ik heb nu alles aangepast. We zetten de robot weer aan *(geeft een pets op de neus van de robot)* en kijken even of het nu goed gaat.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto